

Forfatter: Mynster, Jakob Peter

Titel: BREV TIL: Rahbek, Karen Margrete FRA: Mynster, Jakob Peter (1811-12-22)

Citation: Mynster, Jakob Peter: "BREV TIL: Rahbek, Karen Margrete FRA: Mynster, Jakob Peter (1811-12-22)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 122. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L001991707000075.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Spiellerup, 22de Decbr. 1811

— Den heele Verden maae sige, hvad den vil, saa føler jeg dog, hvor nødvendigt det var mig at gjøre en Diversion i min Skiæbne, ogsaa af den Roe, hvormed jeg skilles herfra. Jeg har kun een Bekymring, nemlig for Peder Mortensen og Matthias, som have tjent mig saa længe, men som dog synes temmelig trøstede; og tun een Smerte, nemlig at forlade mine Fattige, som rigtignok ere bedrøvede over min Bortrejse. Dette har ogsaa stedse været den eeneste Omstændighed, som ved heele denne Beslutning har trængt sig dybt i mit Hjerte, som en Grund, der kunde bevæge mig til at blive her, fordi jeg herefter vel ikke saaledes vil kunne være ret Mange til Hjelp. Imidlertid har jeg selv heraf oftest kun havt liden Glæde og Tilfredshed, fordi jeg ikke kan lære at være barmhjertig med Forstand; jeg har ikke praktisk Omdømme nok til at indsee Enhvers virkelige Trang, eller til at udfinde den rette Maade at hjælpe dem paa; men for at gjøre det bedre, havde jeg ogsaa nødvendig behøvet en Kone til Hjelp. — Mit nye Embedes Forretninger har jeg gennemgaaet med Clausen. Befrielse fra saa meget af det Omtalte er den eene af de Glæder, jeg føler ved min forestaaende Forandring; den anden beroer ikke paa nogen af de andre Kbhvske Herligheder, men aleene paa min nye Prædikestoel; og jeg kan jo dog vel tilstaae om mig selv den Lyst, som ogsaa Apostlene havde, at prædike for nye Mennesker, ligesom ogsaa den at ministrere i en smukkere og større Kirke, hvor der er Orgelklang, og alt det Øvrige, der hører til Gudstjenestens Comfortabilitet. Kan det da lykkes mig at prædike nogle skikkelige Mennesker tilpas, saa tænker jeg at kunne føre et temmelig tilfreds Liv; endskiøndt jeg ligesaa lidet itu, som nogensinde, venter at blive lykkelig i denne „sublunariske Verden“.